

VÝROČÍ PŘENESENÍ OSTATKŮ SV. VÁCLAVA

Den:	sobota 4. březen 2017
Svátek/důvod:	Výročí přenesení ostatků sv. Václava - 1079 let
Typ akce:	Mše svatá ve Svatováclavské kapli při příležitosti výročí „translace“, tedy přenesení ostatků sv. Václava ze Staré Boleslavi do svatovítské rotundy na Pražském hradě.
Celebrant:	Jeho Eminence kardinál Dominik Duka OP, arcibiskup pražský, metropolita a primas český.
Začátek akce (T):	Bohoslužba začíná v 18.00 hodin ve Svatováclavské kapli.
Typ zvonění:	Mimořádné zvonění
Průběh zvonění:	<p>► Plánovaný průběh zvonění před akcí (bohoslužbou), která začíná v 18:00, je následující (začátek T-15min):</p> <p>17:45 přesně – ZAČÁTEK ZVONĚNÍ - začíná zvonit zvon Václav 17:50 – začíná zvonit zvon Dominik a Jan Křtitel, končí společně se všemi zvony 18:00 přesně – KONEC ZVONĚNÍ – končí všechny zvony najednou</p> <p>► Poznámky: a) Konečný průběh/konec zvonění bude upřesněn/potvrzen před vlastním zvoněním - změny vyhrazeny. b) Zvony Ježíš, Marie, Josef a Zikmund nezvoní.</p>
Hudba	Pražský katedrální sbor Varhany - Josef Kšica

Přílohy:

Výročí přenesení ostatků sv. Václava

Za svatého Václava byl první pražský kostel Panny Marie již součástí předhradí, hlavním kostelem byla bazilika sv. Jiří, kam nechal Václav I. přenést ostatky své babičky sv. Ludmily. Ke stavbě nového, již třetího kostela Václav přistoupil asi v roce 929 na základě státního daru, ostatku paže sv. Víta, který obdržel od východofranského krále Jindřicha Ptáčníka. Významné bylo zřejmě i místo v horní části opevněného hradiště, na třetím nádvoří, dodnes nejvýznamnější části Hradu. Neověřený zůstává předpoklad, že rotunda byla postavena u posvátného pahorku Žiži a kamenného knížecího stolce (nastolovacího trůnu).

Mimořádné zvonění v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha

Dne 4. března 938 nechal Boleslav I. přenést do kostela ostatky svého bratra a tím dal vzniknout kultu svatého Václava soustředěnému kolem rotundy. Již za Boleslava II. (973) se stala rotunda biskupským kostelem, tj. sídelním kostelem nově zřízeného pražského biskupství, zatímco bazilika sv. Jiří kostelem klášterním. Tím bylo definitivně rozhodnuto o statutu svatovítské rotundy jako nejvýznamnějšího kostela knížectví.

Břetislav I. vojenskou výpravou do Hnězdna získal ostatky sv. Vojtěcha, druhého pražského biskupa, a uložil je r. 1039 do rotundy, kterou k tomu účelu upravil. Již době rotundy se tak doplnila trojice světců, kterým je chrám dodnes zasvěcen.

Velikostí již nedostačující rotunda byla zbořena při stavbě baziliky probíhající od r. 1060. Zvláštní pieta byla věnována hrobu sv. Václava v jižní apsidě rotundy, který zůstal zachován na původním místě, a také jižní stěna apsidy byla začleněna do jižní boční lodi baziliky. I za Karla IV. byla sv. Václavovi věnována největší pozornost a nad hrobem, původně v malé apsidě rotundy, zbudována nejhonosnější a nejvýznamnější kaple katedrály.

Hrob sv. Václava. Půda z původního hrobu, pietně uložena Karlem IV. do olověné truhly; uprostřed ní je schránka na ostatky
(Antonín Podlaha: Hrob svatého Václava. Svatováclavský sborník, 1934.)

(zpracováno s využitím otevřených zdrojů a vlastního archivu, ilustrace – Wikimedia Commons/vlastní archiv, CC-BY-NC-SA)